

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

431

Vragen van het lid **Teeven** (VVD) aan de minister van Justitie over *nevenwerkzaamheden van leden van de zittende magistratuur*. (Ingezonden 5 oktober 2007)

1

Hebt u inmiddels contact gehad met de voorzitter van de Raad voor de rechtspraak teneinde te bezien of de berichten op waarheid berusten?¹ Zo neen, deelt u de mening dat dergelijke berichtgeving onrust kan veroorzaken onder justitiabelen en het vertrouwen in de rechtspraak kan ondermijnen?

2

Indien de berichtgeving waar is en de betrokken rechter deze reis heeft gemaakt, acht u een dergelijke reis in strijd met de gedragsnormen die voor rechters gepast zijn? Maakt het nog verschil of de kosten van een dergelijke reis worden gedragen door de organisatie of door de rechter zelf?

3

Bent u van oordeel dat het aan rechters moet worden toegestaan spreekbeurten te houden voor internationale gezelschappen, terwijl de kosten van dergelijke reizen niet door henzelf of de gerechtshofbesturen worden gedragen? Is het noodzakelijk de scheidslijn tussen beroeps- en privé-werkzaamheden van rechters,

in overleg met de Raad voor de rechtspraak, nader af te bakenen? Of is de huidige situatie voldoende geregeld en gereguleerd?

4

Deelt u de mening dat de regels omtrent verschoning² in overleg met de Raad voor de rechtspraak nader moeten worden geconcretiseerd? Moeten er binnen de zittende magistratuur aanwijzingen komen met betrekking tot verschoning?

¹ Dagblad de Telegraaf, 4 oktober 2007

«Rechter maakt snoepreisje».

² Artikel 517 en artikel 518 van het Wetboek van Strafvordering.

Antwoord

Antwoord van minister **Hirsch Ballin** (Justitie). (Ontvangen 31 oktober 2007)

1

Naar aanleiding van dit voorval is de Raad voor de rechtspraak gevraagd naar de volledige toedracht van het voorval. De informatie van de Raad voor de rechtspraak werpt geen nieuw licht op de zaak, anders dan zoals vermeld in het persbericht dat het hof Amsterdam heeft doen uitgaan. In dat persbericht meldt de president van het gerechtshof Amsterdam kortgezegd dat, hoewel er door de vergoeding van de kosten door het advocatenkantoor een verkeerd beeld is kunnen ontstaan, er

geen sprake is geweest van niet-integer handelen van mr. Willems.¹

Hoewel ik mij kan voorstellen dat dergelijke berichtgeving enige onrust kan veroorzaken, ben ik niet van mening dat het vertrouwen in de rechtspraak hierdoor wordt ondermijnd.

2

Voor het antwoord op deze vraag verwijs ik u naar het antwoord op vraag 3 van het lid De Roon (Aanhangsel Handelingen nr. 430, vergaderjaar 2007–2008).

3

Ik acht het van belang dat onze rechtspraak zo goed mogelijk is ingebed in de maatschappij. Het spreken op een seminar op het terrein van het eigen vakgebied waarvoor men wordt uitgenodigd met het oog op zijn of haar deskundigheid, past binnen dat streven. Dat de kosten die door een lid van de rechterlijke macht worden gemaakt worden vergoed door het bedrijf dat het seminar organiseert, en op wiens uitnodiging het seminar wordt bezocht, is in beginsel acceptabel. Wel dient een lid van de rechterlijke macht kritisch te bezien of deze vergoeding acceptabel is. Voor het antwoord op de tweede en derde deelvraag «is het noodzakelijk de scheidslijn tussen beroeps- en

privé-werkzaamheden van rechters, in overleg met de Raad voor de rechtspraak, nader af te bakenen?» en «is de huidige situatie voldoende geregeld en gereguleerd?» verwijst ik u naar het antwoord op vraag 4 van het lid De Roon (Aanhangsel Handelingen nr. 430, vergaderjaar 2007–2008).

Ik acht de huidige situatie daarmee voldoende gereguleerd en zie dan ook geen aanleiding om het onderscheid tussen beroeps- en privé-activiteiten nader af te bakenen. Algemeen geldt overigens voor nevenbetrekkingen dat rechterlijke ambtenaren met rechtspraak belast verplicht zijn hun nevenbetrekkingen te melden aan het gerechtshof en dat deze betrekkingen worden opgenomen in een register dat bij het gerecht ter inzage ligt (art. 44 Wvra).

4

Ik ben van mening dat de huidige regeling adequaat is. Ik zie dan ook geen aanleiding om met de zittende magistratuur in gesprek te treden over eventuele nadere concretisering of nadere aanwijzingen met betrekking tot verschoning. Immers, nadat een zaak aan een rechter is toegedeeld, gaat de rechter op grond van het dossier zelf na of er feiten en omstandigheden zijn die ervoor pleiten om de zaak toch niet te behandelen. De rechter kan zich dan terugtrekken uit een zaak of een officieel verzoek indienen om zich te mogen verschonen. Door de zittende magistratuur wordt sinds enkele jaren een leidraad onpartijdigheid van de rechter gehanteerd, die de rechter een kader biedt om te komen tot een gefundeerd oordeel in het individuele geval. Een gerecht kan desgewenst aanvullingen op de leidraad maken die samenhangen met lokale afspraken of omstandigheden.

---

¹ Persbericht gerechtshof Amsterdam, www.rechtspraak.nl, 4-10-2007.